

בבא קמא ל

כל הקודם בהן זכה.

הדעה	רב	זעירי				
הבנת המחלוקת	בין בגופן בין בשבחן קנסו גופן משום שבחן	בשבחן אבל לא בגופן לא קנסו גופן משום שבחן				
קושי על רב	תנן: ההופך את הגלל ברה"ר והוזק בהן אחר - חייב בנזקו ; ואילו כל הקודם זכה לא קתני!					
תירוץ 1 ודחייתו	תנא לרישא וה"ה לסיפא. <u>קושי</u> : והא תני עלה: אסורין משום גזל! <u>תירוץ</u> : כי קתני אסורין משום גזל - אכולה מתני קאי לאותו שקדם וזכה. <u>דחייה</u> : והא לא קתני הכי! דתנן: <table><tr><td>המוציא תבנו וקשו לרה"ר לזבלים והוזק בהן אחר - חייב בנזקו</td><td>וכל הקודם בהן זכה ומותר משום גזל</td></tr><tr><td>וההופך את הגלל לרה"ר והוזק בהן אחר - חייב</td><td>ואסור משום גזל!</td></tr></table>	המוציא תבנו וקשו לרה"ר לזבלים והוזק בהן אחר - חייב בנזקו	וכל הקודם בהן זכה ומותר משום גזל	וההופך את הגלל לרה"ר והוזק בהן אחר - חייב	ואסור משום גזל!	
המוציא תבנו וקשו לרה"ר לזבלים והוזק בהן אחר - חייב בנזקו	וכל הקודם בהן זכה ומותר משום גזל					
וההופך את הגלל לרה"ר והוזק בהן אחר - חייב	ואסור משום גזל!					
תירוץ 2	אמר רב נחמן בר יצחק: גלל קרמית? דבר שיש בו שבח קנסו גופו משום שבחו, דבר שאין בו שבח לא קנסו					
ניסיון להעמיד את המחלוקת במחלוקת תנאים שטר שכתוב בו רבית	קונסין אותו ואינו גובה לא את הקרן ולא את הרבית, דברי ר"מ,	וחכמים אומרים: גובה את הקרן אבל לא את הרבית				
דחיית הניסיון – רב יכול להסביר כל אחד לשיטתו	אמר לך רב: אנא דאמרי אפי' לרבנן, עד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא קרן דבהתירא, אבל הכא קרן גופא קמזיק	וזעירי אמר לך: אנא דאמרי אפי' לר"מ, עד כאן לא קאמר ר"מ התם - אלא דמשעת כתיבה דעבד ליה שומא, אבל הכא מי יימר דמזיק				
ניסיון אחר להעמיד את המחלוקת במחלוקת תנאים	ר"ש בן גמליאל אומר: כל המקלקלין ברה"ר והזיקן - חייבין לשלם, וכל הקודם בהן זכה, ומותרין משום גזל ואתא רבן שמעון בן גמליאל למימר: אפי' גופן נמי כל הקודם בהן זכה	המוציא תבנו וקשו לרה"ר לזבלים והוזק בהן אחר - חייב בנזקו, וכל הקודם בהן זכה, ואסורין משום גזל; הא גופא קשיא, אמרת כל הקודם בהן זכה , והדר קאמר אסורין משום גזל! אלא לאו הכי קאמר: וכל הקודם בהן זכה בשבחן, ואסורין משום גזל אגופן				
דחיית ניסיון	לרב מי לימא תנאי היא? אמר לך רב: דכולי עלמא - קנסו גופן משום שבחן, והכא בהלכה ואין מורין כן קא מיפלגי; דאתמר, רב הונא אמר רב: הלכה ואין מורין כן (תנא קמא), רב אדא בר אהבה אמר: הלכה ומורין כן (רשב"ג).	לזעירי ודאי תנאי היא				

שאלה: איבעיא להו: לדברי האומר קנסו גופן משום שבחן, לאלתר קנסינן או לכי מייתי שבחא קנסינן?

תשובה: ת"ש, מדקאירינן גלל.

דחיית התשובה: ותסברא? כי איירינן גלל - מיקמי דלשני רב נחמן, לבתר דשני רב נחמן מי איכא למירמא גלל כלל.

רב הונא אמר רב: הלכה ואין מורין כן, רב אדא בר אהבה אמר: הלכה ומורין כן.
קושי: איני? והא רב הונא אפקר חושלי, רב אדא בר אהבה אפקר סליקוסתא, בשלמא רב אדא בר אהבה כשמעתיה, אלא רב הונא - לימא הדר ביה!
תירוץ: הנהו מותרין הוו.